

40.

**Zákon ze dne 31. ledna 1922,
kterým se mění a doplňují některá ustanovení
o advokátech.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vykonávati advokacii na území republiky Československé jest oprávněn jen, kdo zapsán jest do seznamu advokátů některé advokátní komory v republice Československé.

(2) Do seznamu advokátů budiž zapsán, kdo

- a) jest československým státním občanem;
- b) jest svéprávným;

c) vykonal studia právnická na některé československé universitě anebo přede dnem 28. října 1918, po případě nejpozději ve studijním roce 1918—1919, na některé universitě bývalého mocnářství rakousko-uherského;

d) dosáhl hodnosti doktora práv na některé universitě v Československé republice anebo přede dnem 28. října 1918, po případě nejpozději ve studijním roce 1918—1919 na některé universitě bývalého mocnářství rakousko-uherského;

e) byl prakticky zaměstnán v právní službě po dobu v tomto zákoně ustanovenou (§ 5);

f) vykonal s úspěchem praktickou zkoušku předepsanou pro advokáty před komisí na území republiky Československé anebo před 28. říjnem 1918 na území bývalého mocnářství rakousko-uherského. Kdo vykonal advokátní zkoušku po 28. říjnu 1918 mimo území republiky Československé, může býti zapsán do seznamu advokátů se svolením ministra spravedlnosti, když v době zkoušky nebylo ji lze vykonati na území, ve kterém se o zápis žádá.

(3) Zvláštní ustanovení pro hlasující rady sborových soudů tímto zákonem nejsou dotčena.

§ 2.

Advokacie nemůže dosáhnouti:

a) kdo pravoplatným rozsudkem soudu trestního odsouzen byl pro čin, pro který po-

dle platných ustanovení nastává ztráta volebního práva do obcí, po dobu této ztráty;

b) kdo podle nálezu disciplinárního byl ze seznamu kandidátů advokacie vymazán, po dobu, po kterou výmaz trvá;

c) kdo vykonává státní placený úřad, vyjímaje úřad ministra a úřad učitelský;

d) kdo jest notářem (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi veřejným notářem);

e) kdo provozuje zaměstnání, které se nesrovnává s povahou a výkonem advokacie, aneb kdo svým jednáním stal se důvěry nehodným;

f) kdo upadl v konkurs, pokud řízení konkursní trvá, jakož i ten, na jehož žádost se provádí řízení vyrovnávací, pokud nebylo prohlášeno za skončené.

§ 3.

(1) Právo vykonávati advokacii zaniká:

- a) úmrtím advokáta;
- b) jeho resignací;
- c) zánikem svéprávnosti advokátovy;
- d) pozbudefi advokát státního občanství československého;

e) vzdálil-li se advokát ze svého sídla úředního, substituta neustanovil, a nevrátil-li se na veřejné vyzvání příslušné advokátní komory do roka;

f) přijme-li úřad podle § 2, lit. c) a d), s advokací neslučitelný;

g) pravoplatným odsouzením pro čin v § 2 lit. a), uvedený;

h) disciplinárním nálezem advokátní komory, vyslovujícím výmaz ze seznamu advokátů;

i) prohlášením konkursu nebo zahájením vyrovnávacího řízení.

(2) Pozbudefi žena, vykonávající advokacii, československého státního občanství sňatkem, uzavřeným s cizincem, může k její žádosti ministerstvo spravedlnosti po slyšení advokátní komory povolit, aby advokacii dále vykonávala.

(3) Pominou-li v případech uvedených pod c), d) a f) důvody zániku, jest bývalého advokáta k jeho žádosti opětně do seznamu advokátů zapsati. V případech uvedených pod b), e), g), h) a i) může bývalý advokát, jsou-li dány zákonné podmínky (§§ 1 a 2), žádati za opětný zápis.

§ 4.

Advokáti, kteří měli v době od 28. října 1918 sídlo mimo území republiky Československé, mohou býti do seznamu advokátů zapsáni jen, když vykáží všechny náležitosti zákonem nařízené a svolí-li k tomu — vyslechna advokátní komoru — ministr spravedlnosti.

§ 5.

(1) Žadatel o zápis do seznamu advokátů musí vykážati, že byl na území republiky Československé anebo před 28. říjnem 1918 na území bývalého Rakousko-Uherska v právní službě prakticky zaměstnán (§ 1, písm. e) po šest roků, a to nejméně pět roků u advokáta, zbývající rok buď u advokáta anebo u soudu, u státního zastupitelství, u notáře (veřejného notáře) anebo u státního úřadu správního nebo finančního anebo u úřadu samosprávného.

(2) Počínaje dnem 1. ledna 1924 stačí výkaz nejméně pětileté praktické právní služby u advokáta. Soudní praxe podle ustanovení posavadních povinná, která byla vykonána před tím, než tento zákon nabyt účinnosti, rovná se praxi u advokáta, nepřesahuje-li doby jednoho roku.

(3) Praxe u finanční prokuratury rovná se praxi u advokáta.

(4) Ke zkoušce advokátní (§ 1, odst. 2., písm. f) mohou býti připuštěni kandidáti, kteří byli po tři roky prakticky zaměstnání v právní službě u advokáta a dosáhli hodnosti doktora práv.

(5) Započítává se toliko praxe v tom kterém oboru plně konaná po složení všech teoretických státních zkoušek anebo po dosažení hodnosti doktora práv na některé universitě v republice Československé anebo před 28. říjnem 1918, po případě nejpozději ve studijním roce 1918—1919 na universitě bývalého mocnářství rakousko-uherského, jinak jen když kandidát prokáže nostrifikaci zkoušek nebo hodnosti doktora práv.

(6) Do 1. ledna 1925 stačí však k zápisu do seznamu advokátů a ku připuštění ke zkoušce advokátní výkaz způsobu a doby praxe podle dosavadních předpisů.

(7) Výhody, zvláštními ustanoveními povolené kandidátům, kteří byli zdrženi ve studiích anebo v praktické právní službě poměry způsobenými válkou, jsou nedotčeny.

§ 6.

(1) Do seznamu kandidátů advokacie mohou býti zapsáni anebo do soudní praxe v 1. a 2. odst. §u 5 zmíněné připuštění jen českoslovenští státní příslušníci, kteří vykonali teoretické státní zkoušky anebo nabyli hodnosti doktora práv na některé universitě v republice Československé, anebo před 28. říjnem 1918, po případě nejpozději ve studijním roce 1918—1919 na některé universitě bývalého mocnářství rakousko-uherského, jinak jen pokud zkoušky jejich nebo hodnost doktora práv byly nostrifikovány.

(2) Pokud je ve věcech občanských zákony nařízeno zastoupení stran advokátem, může se advokát dáti zastoupiti kandidátem advokacie, který má hodnost doktora práv a nejméně 2 roky praxe u advokáta; také zde buď podle dosavadních ustanovení povinný rok, ztrávený v soudní službě před tím, než tento zákon nabude účinnosti, na roveň postaven praxi u advokáta (§ 5). Pokud ve věcech trestních před sborovými soudy k hájení oprávněn je jen obhájce, zapsaný v seznamu obhájců, může se advokát dáti zastoupiti takovým kandidátem, vyjímaje hájení před porotou a před nejvyšším soudem. Do 1. ledna 1924 platí na Slovensku a v Podkarpatské Rusi dosavadní ustanovení.

§ 7.

(1) Před zápisem do seznamu advokátů vykoná uchazeč podáním ruky předsedovi komory advokátní anebo jeho náměstkovi slib, že „bude republice Československé věren, že bude u výkonu svého povolání veškeré zákony a platná nařízení zachovávat a své povinnosti plniti svědomitě“.

(2) Slib tohoto znění vykonají i veškerí advokáti, kteří v době, kdy zákon tento nabude účinnosti, budou již v seznamu advokátů zapsáni, a to tak, že v neprodlužitelné lhůtě tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona slib vlastnoručně napíší a podepíší a doporučeným dopisem zašlou předsednictvu své advokátní komory, jinak, nesplní-li této povinnosti ani po vyzvání advokátní komory nejdéle do jednoho měsíce, budou ze seznamu advokátů vymazáni.

§ 8.

Dokud nebude v Podkarpatské Rusi zřízena samostatná advokátní komora, platí tam tato odchylná ustanovení:

a) Seznam advokátů i kandidátů advokacie vede a agendu příkázanou advokátním řádem

advokátní komoře a jejímu výboru obstarává, jakož i přijímá slib dle § 7 ustanovený předse-
dada sedrie, která bude ministrem spravedlnosti
určena.

b) Disciplinární pravomoc nad advokáty a
kandidáty advokacie vykonává disciplinární
senát advokátní komory v Turč. Sv. Martině
a úkony komorního žalobce komorní žalobce
téže advokátní komory.

§ 9.

Zákonem tímto nedotčená ustanovení do-
savadních předpisů o advokacii zůstávají
v platnosti.

§ 10.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti za
čtrnáct dní po vyhlášení.

(2) Provéstí jej náleží ministru spravedl-
nosti.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r.

41.

Zákon ze dne 31. ledna 1922,

jímž se upravuje péče o invalidní vojíny ze
stavu mužstva po válce světové a o pozůstalé
po vojínech ze stavu mužstva.

Národní shromáždění republiky Českoslo-
venské usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Péče o vojíny ze stavu mužstva, kteří
stavše se po 28. únoru 1921 invalidními ná-
sledkem služby vojenské, byli z činné služby
vojenské propuštěni, o příslušníky těchto vo-
jínů a o pozůstalé po vojínech, kteří zemrou
(stanou se nezvěstnými) následkem služby
vojenské konané po 28. únoru 1921, přísluší
ministerstvu sociální péče.

§ 2.

Na tyto osoby vztahují se obdobně ustano-
vení zákona ze dne 8. dubna 1919, čís. 199
Sb. z. a n., a §§ 1—39, 42—44 zákona ze dne
20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., a budou se
na ně vztahovati zákony, kterými tyto zákony
budou doplněny neb změněny.

§ 3.

Ode dne, kdy invalidnímu vojínu neb pozů-
stalým přiznán bude důchod podle tohoto zá-
kona, nepřísluší důchodci žádný jiný důchod

z prostředků státních, pokud snad vzniká
podle dosavadních vojenských předpisů za-
opatřovacích na základě události, jež způso-
bila invaliditu neb přivodila smrt (nezvěst-
nost) vojínovu, a nenáleží příslušníkům in-
validovům nárok na státní vyživovací pří-
spěvky.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlá-
šení.

Ustanovení tohoto zákona vztahují se i na
případy, kdy událost nárok zakládající po-
vstala před účinností tohoto zákona, ale po
28. únoru 1921.

Provedením tohoto zákona pověřuje se mi-
nistr sociální péče v dohodě se zúčastněnými
ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

42.

Vyhláška

předsedy státního pozemkového úřadu
ze dne 4. února 1922

o změně obvodů působnosti obvodových úřa-
doven státního pozemkového úřadu v Brně
a Olomouci.

Na základě zákona ze dne 11. června 1919,
č. 330 Sb. z. a n., a nařízení vlády ze dne
6. července 1920, č. 451 Sb. z. a n., pozměňují
se dnem 15. února 1922 obvody působnosti
obvodových úřadoven státního pozemkového
úřadu v Brně a Olomouci takto:

1. Z obvodu působnosti obvodové úřadovny
v Olomouci vylučují se soudní okresy Svitavy
a Jevíčko a přidělují se k obvodu působnosti
obvodové úřadovny v Brně,

2. z obvodu působnosti obvodové úřadovny
v Brně vylučují se soudní okresy Bílovec, Bo-
humín, Bystřice p. Hostýnem, Český Těšín,
Frenštát, Frýdek, Fryštát, Fulnek, Hlučín,
Holešov, Jablunkov, Klimkovice, Kroměříž,
Místek, Moravská Ostrava, Nový Jičín, Odry,
Opava, Příbor, Rožnov p. Radhoštěm, Slezská
Ostrava, Valašské Meziříčí, Vítkov, Vsetín a
Zdounky a přidělují se k obvodu působnosti
obvodové úřadovny v Olomouci.

Tím mění se vyhláška předsedy státního
pozemkového úřadu ze dne 4. listopadu 1921,
č. 413 Sb. z. a n.

Předseda státního pozemkového úřadu:

Dr. Viškovský v. r.